

erne i de byfornyeede ejendomme som om ejendommen var nyfinansieret og der ydedes rentesikring til finansieringen – altså også den overtagne oprindelige finansiering.

Spørgsmål 101:

Vil ministeren overveje at stille ændringsforslag, således at der åbnes mulighed for at give støtte til ejerboliger i lighed med reglerne i saneringsloven?

Svar:

Efter lovforslagets § 47, stk. 3, skal der ydes en ejer erstatning, såfremt en foranstaltning, der er påbudt i henhold til en beslutning om byfornyelse eller boligforbedring, ikke vil medføre en forøgelse af ejendommens leje- og brugsværdi, der svarer til udgifterne ved den pågældende foranstaltning.

Endvidere kan kommunalbestyrelsen garantere for lån eller yde lån til finansiering af udgifter til byfornyelsesarbejder, hvis finansieringen ikke kan gennemføres, medmindre der stilles særlig sikkerhed for långivningen, jfr. § 52, stk. 1.

Herudover indeholder lovforslaget ikke regler om offentlig støtte til ejerboliger, idet det ved udarbejdelsen af lovforslaget er lagt til grund, at gennemførelsen af byfornyelsesarbejder i ejerboliger i almindelighed vil kunne klares uden anden offentlig støtte end den, der ydes via skattereglerne.

Boligministeren vil imidlertid stille forslag om, at det vedtagne lovforslag optages til revision i folketingsåret 1982/83. Boligministeren agter endvidere at nedsætte et ekspertudvalg, som skal undersøge mulighederne for at yde offentlig støtte til ejerboliger, der inddrages under byfornyelse. Udvalget skal afslutte sit arbejde inden udgangen af 1981, således at resultatet af udvalgsarbejdet kan indgå i overvejelserne om lovens revision.

Spørgsmål 102:

Kan kommunerne ifølge loven refunderes tab ved salg af ejerlejligheder til priser, der ikke kan dække omkostningerne?

Svar:

Ja. Hvis en kommune har overtaget ejerlejligheder med henblik på at gennemføre byfornyelsesforanstaltninger, kan ekspropri-

ationerstatningen eller købesummen og udgifterne til foranstaltningerne med fradrag af ejendommens værdi efter foranstaltningernes gennemførelse anmeldes til refusion, jfr. §§ 59, stk. 2, og 51.

Spørgsmål 103:

Vil § 54, stk. 1, ikke i praksis indebære, at der gennemføres regulering af boligmarkedet i store dele af landet, og vil denne bestemmelse ikke påføre kommunerne en meget stor administrativ opgave?

Svar:

Byfornyelse efter lovens regler med offentlig støtte i form af rentesikring og evt. grundkapital vil indenfor de dele af boligmarkedet, der ikke er inddraget under boligreguleringslovens regler, medføre en regulering af dette boligmarked gennem tinglyste lejedeklarationer. De foreslåede bestemmelser er nødvendige for at sikre, at den ydede støtte til boligforbedringer kommer beboerne til gode.

Det væsentlige administrative arbejde for kommunerne vil blive i forbindelse med planlægningen af gennemførelsen af byfornyelsen og fastsættelse af boligudgifter efter forbedringsarbejderne. Senere lejereguleringer som følge af stigninger i ejendommens driftsomkostninger skal godkendes af kommunalbestyrelsen og således medføre en administrativ opgave på lignende måde, som det indtil 1. april 1975 var tilfældet med lejeforhøjelser i almennyttige boligselskaber. Lejereguleringer i forbindelse med rentesikringens nedtrækning, evt. stigende skatter og afgifter, skal dog ikke godkendes og vil derfor kun belaste den kommunale administration i begrænset omfang.

Spørgsmål 104:

Vil boligministeren overveje at åbne mulighed for kommunerne til også at kunne få 50 pct. af deres administrative omkostninger refunderet?

Svar:

Tilrettelæggelse af byfornyelsen er ligesom tilrettelæggelse af saneringsvirksomheden betragtet som et led i den almindelige kommunale planlægningsvirksomhed. Det vil være vanskeligt at udskille den del af den kommunale administration, hvor byfornyelses-